

РЕШЕНИЕ

№ 1003

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 14.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4856** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на В. В. П. срещу Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЮ/888/ФП/ от 31.03.2021 г., на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - Л., с която по реда на чл.70, т.2 ЗХУ на жалбоподателя е отпусната месечна финансова подкрепа в размер на 15 на сто от линията на бедност- 55.35 лева, считано от 01.03.2021 г. до 31.03.2026г., потвърдена с Решение № 22-РД06-0248/22.04.2021г. на директор на Регионална дирекция социално подпомагане- С.-град /РДСП – С.-град/. В сезиращата съда жалба се развиват съображения за незаконосъобразност на заповедта, вкл. и на решението, с което се потвърждава процесната заповед, поради неправилно приложение на материалния закон– неточно определена начална дата за изплащане на месечната финансова подкрепа по чл.70, т.2 от Закона за хората с увреждания /ЗХУ/, както и нейния размер. Излага съображения за незаконосъобразност на заповедта като издадена в противоречие с целта на закона. Иска се отмяна на заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призована се явява лично и с адв. Г., като поддържа жалбата, по изложените в същата аргументи.

Ответникът– Директор на Регионална дирекция "Социално подпомагане" – С.-град, редовно призован, не се представлява, представя писмени бележки с изразено становище за неоснователност на жалбата.

Софийска градска прокуратура не участва в производството по делото.

Административен съд- София- град, като прецени доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази закона, намира за установено следното:

Производството по издаване на оспорената заповед е започнало на 11.03.2021 г., като г-н В. В. П. депозира в дирекция „Социално подпомагане“ - Л. Заявление-декларация с вх. №ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЮ/888 за изготвяне на индивидуална оценка на потребностите по чл. 20, ал. 1 от ЗХУ, съобразно степента на увреждането му със заявена потребност от месечна финансова подкрепа. В заявлението- декларация и във формуляра за самооценка В. В. П. е декларирал, че притежава същото ЕР на ТЕЛК №3534 от 28.10.2015 г., със срок „пожизнен“, съгласно което органът на медицинската експертиза му е определил 72% трайно намалена работоспособност.

На 17.03.2021г. е изготвен Формуляр за попълване от служител, водещ случая за извършване на индивидуална оценка на потребностите. С формуляра, служителя, водещ случая не е изготвил доклад за заявената от жалбоподателя необходимост от ползване на балнеолечение и/или рехабилитационни услуги, като е дадено заключение за заявена и установена потребност от предоставяне на месечна финансова подкрепа на осн. чл.70,т.2 ЗХУ.

На заседание на специализирания отдел, проведено на 26.03.2021 г., на В. В. П. е изготвена индивидуална оценка на потребностите, в която изрично е посочено представеното ЕР на ТЕЛК №3534 от 28.10.2015 г., със срок „пожизнен“ и определени 72% трайно намалена работоспособност. Индивидуалната оценка на потребностите е със срок на валидност до 23.03.2026 г., в която е направено заключение с конкретни подкрепящи мерки: предоставяне на месечна финансова подкрепа на основание чл. 70, т. 2 от ЗХУ в размер на 15 на сто от линията на бедност, със срок на действие на индивидуалната оценка.

На 31.03.2021г. на основание чл. 25, ал. 1 от ЗХУ, във вр. с чл. 65, ал. 1 и чл. 66 от Правилника за прилагане на ЗХУ и въз основа на изготвената индивидуална оценка на потребностите, директорът на дирекция „Социално подпомагане“- Л. издал оспорената Заповед №ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЮ/888/ФП от 31.03.2021 г., с която на В. В. П. е отпусната месечна финансова подкрепа по чл. 70, т. 2 от ЗХУ в размер на 55,35 лева, считано от 01.03.2021 г. до 31.03.2026 г. Заповед №ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЮ/888/ФП от 31.03.2021 г., в едно с екземпляри от индивидуалната оценка са връчени на 07.04.2021г. лично на жалбоподателя.

Заповед №ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЮ/888/ФП от 31.03.2021 г., е оспорена пред по-горестоящия административен орган с две жалби срещу нея, с входящи номера от 07.04.2021г. /л.13-15/. В своите жалби П. оспорва началната дата и размера на отпуснатата му по реда на ЗХУ месечна финансова подкрепа и претендира за изплащането ѝ от месец февруари 2021 г. в по-висок размер.

В резултат е издадено и Решение № 22-РД06-0248/22.04.2021г. на директор на Регионална дирекция социално подпомагане- С.-град. С решението са отхвърлени жалбите на В. В. П. и е потвърдена Заповед №ЗХУ-ИО/Д-С- ЛЮ/888/ФП от

31.03.2021 г. на упълномощено от директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л. длъжностно лице, с която по реда на чл. 70, т. 2 от Закона за хората с увреждания (ЗХУ), е отпусната месечна финансова подкрепа в размер на 15 на сто от линията на бедност - 55,35 лева, считано от 01.03.2021 г. до 31.03.2026 г.

По делото е приложена административната преписка и доказателствата приложени от жалбоподателя, предхождащи оспорвания акт.

Видно от приложените доказателства, на В. В. П. е било издадено ЕР на ТЕЛК №3534 от 28.10.2015 г., със срок „пожизнен“ и определени 72% трайно намалена работоспособност, със срок от 3 години./л.50/

С оспорената Заповед №ЗХУ-ИО/Д-С- ЛЮ/888/ФП от 31.03.2021 г. на упълномощено от директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л. длъжностно лице/л.17/ на В. В. П. въз основа на приложените документи /л.18 и сл./ по реда на чл. 70, т. 2 от Закона за хората с увреждания (ЗХУ), е отпусната месечна финансова подкрепа в размер на 15 на сто от линията на бедност в размер на 55,35 лева, считано от 01.03.2021 г. до 31.03.2026 г.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу акт, подлежащ на оспорване по съдебен ред, от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интереси са засегнати от оспорения акт. Решение № 22-РД06-0248/22.04.2021г. на директор на Регионална дирекция социално подпомагане- С.-град е съобщено на жалбоподателя на 05.05.2021г./л.5/, а жалбата срещу него до съда е изпратена на 18.05.2021г., поради което следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл.168 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146, т.е. дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената форма и съобразно административнопроизводствените правила, съответства ли на материалноправните разпоредби и целта на закона.

Съдът приема, че оспорения административен акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма, съгласно разпоредбата на чл. 59 ал.2 от АПК, но при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в несъответствие с целта на закона.

По своята правна същност обжалваната Заповед №ЗХУ-ИО/Д-С- ЛЮ/888/ФП от 31.03.2021 г. на упълномощено от директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л. е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК. По отношение на него следователно намират приложение правилата за издаване на индивидуални административни актове по АПК и реда за административно и съдебно оспорване. Оспорената Заповед, както и потвърждаващото го решение на директор

РДСП– С.-град са издадени от компетентен орган, при спазване изискванията за форма. Посочени са както фактическите, така и правните основания за тяхното издаване, макар и лаконични в оспорвания акт. Като правно основание за издаване на заповедта са посочени разпоредбите от ЗХУ и ППЗХУ, които определят правомощията на административния орган да издаде заповед за отпускане или отказ на финансова подкрепа, въз основа на заключенията в индивидуалната оценка на потребностите.

Като фактическо обстоятелство, дало основание за издаването на акта е посочена изготвената индивидуална оценка на потребностите от 26.03.2021 г., във връзка със заявеното искане за отпускане на финансова подкрепа. Индивидуалната оценка на потребностите по чл. 20, ал. 1 от ЗХУ се извършва по реда, определен с ППЗХУ, към който препраща разпоредбата на чл. 22, ал. 4 от ЗХУ. Разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от ППЗХУ възлага изготвянето на индивидуалната оценка на потребностите на специализиран отдел в дирекции "Социално подпомагане". Специализираният отдел осъществява функциите си при спазване на специалните административнопроизводствени правила на чл. 15 - чл. 20 от ППЗХУ и Методиката за извършване на индивидуална оценка на потребностите от подкрепа за хората с увреждания (чл. 15, ал. 6 от ППЗХУ), приета от Министерския съвет с Постановление № 64 от 29.03.2019 г. по предложение на министъра на труда и социалната политика, въз основа на която методика се урежда начинът за изготвянето на индивидуална оценка на потребностите на хората с увреждания, по смисъла на чл. 20, ал. 1 от ЗХУ. Съгласно чл. 15, ал. 3 от методиката „При извършване на индивидуална оценка на потребностите на хората с увреждания за предоставяне на механизма лична помощ служителят, водещ случая, задължително: 1. осъществява личен контакт с човека с увреждане и извършва посещение в дома му за установяване на неговите реалните затруднения и потребности, и 2. провежда интервю с човека с увреждане или с неговия законен представител или с човека, който полага грижи за него.“. В материалите по преписката липсват доказателства, че е осъществено изискуемото интервю с човека с увреждане и че е посетен в дома си. Наличието на попълнен от лицето формуляр за самооценка не освобождава служителя, водещ случая, от задълженията му за осъществяване на интервю и за домашно посещение.

Освен това, разпоредбата на чл. 16, ал. 4 от ППЗХУ предоставя право на всеки човек с увреждане и/или лице по чл. 21, ал. 2, т. 2 - 4 от ЗХУ да присъства на заседанието, на което се изготвя индивидуална оценка на неговите потребности. Такава възможност не е дадена на жалбоподателя В. В. П. и той не е присъствал на заседанието. Присъствието на лицето с увреждане е предоставено изцяло на неговата преценка и упражняването на това право е по негово усмотрение. В тежест на административния орган обаче е задължението да осигури възможност за упражняването му от неговия носител и да създаде необходимите условия за това. Упражняването на правото се гарантира чрез извършване на административнопроцесуалното действие, предвидено от чл. 17, ал. 1, т. 2: уведомяване на човека с увреждане или лицето по чл. 21, ал. 2, т. 2 - 4 от Закона за хората с увреждания не по-късно от 3 работни дни преди датата на провеждане на заседанието, на което ще се разглежда подаденото от него заявление. В административната преписка, приложена по делото, не се съдържат доказателства за проведено от специализирания отдел заседание за изготвяне на индивидуална оценка

при осигуряване на участието на заявителя на това заседание. Разпоредбата на чл. 17, ал. 1 от ППЗХУ изрично вменява задължение на специализирания отдел за изготвяне на протокол за всяко заседание, като протоколите от заседанията и индивидуалните оценки на потребностите се съхраняват за срок 10 години в Дирекция "Социално подпомагане", съгласно чл. 20, ал. 1 от същия правилник.

Хората с увреждания се ползват със засилената защита на държавата. Съгласно чл. 51, ал. 3 от Конституцията лицата с физически и психически увреждания се намират под особена закрила на държавата и обществото. Тази закрила е инкорпорирана в редица законови и подзаконови текстове на действащата нормативна уредба. Изпълнението на посочените по-горе императивни изисквания е с оглед постигане на изведената от законодателя цел за включване и активно участие на човека с увреждане в целия процес по изготвяне на индивидуалната оценка на потребностите. Спазването в хода на административното производство на процесуалните правила пряко рефлектира върху обосноваването на изготвената индивидуална оценка на потребностите и определената въз основа на нея финансова подкрепа. /в горния смисъл е и практиката на ВАС – Решение № 82 от 05.01.2021 г. по АДМ. Д. № 7470/2020 г., VI ОТД. на ВАС.

Освен това в изготвената индивидуална оценка на потребностите и определената въз основа на нея финансова подкрепа няма произнасяне на искането направено от жалбоподателя във формуляр за самооценка на лице с увреждания /л.30/ да му бъде отпусната целева помощ за балнеолечение и/или рехабилитация.

Воден от горното съда намира обжалваната заповед за издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

От друга страна, оспорената заповед не отговаря и на целите на ЗХУ, разписани в чл. 2, т. 2 и т. 4 от ЗХУ, а именно да се създадат условия за социално приобщаване на хората с увреждания и да се предоставя подкрепа за хората с увреждания и техните семейства, в т.ч. чрез социално - икономическа защита по чл. 4, т. 3 във връзка с чл. 5, ал. 2, т. 1 ЗХУ под формата на финансова подкрепа по чл. 68, ал.2 от ЗХУ, свързана с медицинска рехабилитация. Съгласно чл. 68, ал.1 ЗХУ Хората с увреждания имат право на финансова подкрепа в зависимост от потребностите им, определени в индивидуалната оценка по чл. 20. Съгласно ал. 2 Подкрепата по ал. 1 е предназначена за компенсиране на разходите, свързани с преодоляване на затрудненията, предизвикани от вида и степента на увреждане.

Анализът на посочените разпоредби в тяхната съвкупност показва, че като социално-икономическа защита финансовата подкрепа по чл. 68 от ЗХУ се полага на хората с увреждания, които имат право на финансова подкрепа в зависимост от потребностите им, определени в индивидуалната оценка по чл. 20 и подкрепата е предназначена за компенсиране на разходите, свързани с преодоляване на затрудненията, предизвикани от вида и степента на увреждане.

В контекста на правата на човека, понятието "увреждане" следва да се разбира като

ограничение, възпрепятстващо достъпа на човек до права и участие в социалния и професионалния живот поради физически, умствени или психологически затруднения. Изхождайки от практиката на ЕСПЧ, настоящият състав съобразява, че дългосрочно увреждане означава следното: увреждането е продължило най-малко дванадесет месеца; очаква се да продължи най-малко дванадесет месеца; има вероятност да продължи до края на живота. Видно от изложената фактическа обстановка, увреждането на жалбоподателя, може да се приеме за дългосрочно, поради което отказът на ответника да отпусне месечна финансова подкрепа на основание чл. 68 ат ЗХУ /няма произнасяне в този смисъл, въпреки направеното искане/ се явява в разрез с позитивните действия, които страната ни е признала, ратифицирайки Конвенцията за правата на хората с увреждания, а именно - да гарантира мерките за специална защита и предпочитано отношение, които спомагат за интеграцията на хора с увреждания в социалния и политическия живот, заетостта, обучението, образованието и др.

Предвид изложените съображения Съдът намира че оспорената заповед като неправилна и незаконосъобразна ще следва да бъде отменена и преписката ще следва да се върне на административния орган за ново произнасяне по заявлението-декларация на жалбоподателя, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в мотивите на настоящото решение.

Предвид изложените съображения Съдът намира, че оспорената заповед като незаконосъобразна ще следва да бъде отменена и преписката ще следва да се върне на административния орган за ново произнасяне по заявлението-декларация на жалбоподателя, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в мотивите на настоящото решение.

С оглед изхода на спора и при липса на възражение от страна на ответника, на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 350 лв. заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно представения списък за разноски.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 60 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. В. П., ЕГН: [ЕГН] Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЮ/888/ФП/ от 31.03.2021 г., издадена от Директора на Дирекция „Социално подпомагане“- Л., с която по реда на чл.70, т.2 ЗХУ на жалбоподателя е отпусната месечна финансова подкрепа в размер на 15 на сто от линията на бедност- 55.35 лева, считано от 01.03.2021 г. до 31.03.2026г., потвърдена с Решение № 22-РД06-0248/22.04.2021г. на

директор на Регионална дирекция социално подпомагане- С.-град /РДСП – С.-град/.

ИЗПРАЩА преписката на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Л. за ново произнасяне и разрешаване на въпроса по същество съгласно указанията в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Дирекция "Социално подпомагане" – Л., да заплати на В. В. П., ЕГН: [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 350 /триста и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховният административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: